

lúdiques a cura de personalitats de la vila. Per la seva banda, Sarrià de Ter, amb el Sarrià Manga, ha acollit uns quatre mil incondicionals del *manga* i l'*anime*. I per si hi ha algú que no s'interessi per l'art, altres alternatives ben atractives han tingut lloc, com el I Fòrum del Formatge Artesà i Català, que ha reunit vint mil visitants.

Degradació | Però no tot és art, ni tan sols cultura. Trobar habitatge a preu assequible continua sent una de les preocupacions principals d'una part important de la població, per bé que, segons dades de l'Ajuntament, hi ha gairebé un miler d'habitatges buits a la ciutat. D'altra banda, hi ha espais molt degradats, ocupats per les antigues indústries a l'entrada sud de Girona. N'és un exemple l'edifici de la Simon, una ruïna total. Cal veure com es desencalla la rehabilitació d'aquell sector, que inclou la «reestructuració» d'un vial tan important com la carretera de Barcelona. No sembla fàcil trobar empreses que s'hi vulguin implicar. Mentrestant, la indefinició normativa sobre els patinets elèctrics i les bicicletes fa dels conceptes *vore-ra*, *direcció prohibida* i *límit de velocitat* quelcom tan «líquid» i volàtil com el sentit cívic d'una part de la ciutadania.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY I OLIVA

A propòsit d'un vídeo | Fa uns anys, en iniciar un nou curs i rebre els informes dels alumnes, se'ns va dir que tindríem una noia banyolina d'arrels gambianes que era «disruptiva». Ella i jo vàrem compartir dos cursos, i tot va anar com una seda. L'alumnat —i les persones— canvia —canviem—, i aquesta vegada va coincidir que el canvi de la noia es va produir aquell primer curs en què ens havíem de tolerar. A classe era a primera fila, atenta, sempre amb els deures fets, callada; res a veure amb la valoració inicial. Hi va influir molt, també, la tasca de les tutores, que varen negociar amb els pares que la noia pogués jugar a fut-

bol, amb el Porqueres. Aquesta era la seva gran afició, el seu gran objectiu. Els pares no ho veien gens clar, però el pacte va funcionar. Ara, la jugadora, que ha estat internacional amb Gàmbia, també s'ha estrenat com a golejadora en la Selecció Catalana. Joga a primera divisió amb el Vila-real femení. És la responsable del projecte solidari Projecte Gàmbia, que busca proporcionar material per facilitar la pràctica esportiva al jovent de Gàmbia. Ella és la Fatou Kanteh Cham. I he pensat en ella aquests dies mentre veia com es viralitzava un vídeo d'uns nois banyolins d'arrels africanes que s'enfrontaven a la policia local i als mossos d'esquadra a cops de pedra i esmentant les mares dels policies i la seva suposada feina. Tot s'ha de dir: ho feien en un català magnífic. La Fatou podia haver derivat cap aquí, però la seva passió pel futbol, el diàleg, un objectiu motivador, les línies de comportament ben definides i la seva voluntat de ferro han fet que ara sigui un exemple per a tots aquells que en algun moment poden haver estat considerats —encertadament o no— «disruptius».

Festa Gastronòmica | A Fontcoberta s'ha celebrat la vint-i-catorzena edició de la Festa del Cargol. És una fita lloable, que es pot considerar èpica si tenim en consideració l'escassetat de pluja dels darrers anys. Enguany s'ha celebrat la segona Marxa del Cargol, el vintè Concurs Gastronòmic, amb la participació en el jurat del gastrònom Jaume Fàbrega, i la vint-i-tresena Mostra Gastronòmica del Cargol. Només ens cal desitjar que plogui força, que els cargols surtin molt i que la festa avanci, lenta però segura, durant moltes edicions més.

>> Cartell de la Festa del Cargol de Fontcoberta. (Foto: AJUNTAMENT DE FONTCOBERTA)

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT I PUIG

Trial de Santigosa | Els dies 29, 30 i 31 de març, a Sant Joan de les Abadesses, es va celebrar la 52a edició dels 3 Dies Trial Santigosa (3DTS), que va ser tot un èxit de participació, amb més de dos-cents trenta pilots inscrits en la prova. Val a dir que és el segon trial de llarga durada més antic del món, i que en aquesta edició es va assolir el rècord tant de participació femenina com de pilots internacionals, ja que al costat dels cent setanta-sis espanyols —dels quals cent cinquanta-quatre eren catalans— hi havia nou andorranos, divuit anglesos, onze francesos i deu italians, i també hi va haver almenys un representant d'Austràlia, del Canadà, de Costa Rica, de Dinamarca, d'Irlanda del Nord, del Japó, dels Països Baixos i de la República Txeca. El pilot de Montesa Pablo Suárez es va endur el trial, després d'un final molt ajustat amb Arnau Farré (Sherco), que finalment va quedar segon per desempat de zeros. Al tercer esglaó del podi, hi va pujar el japonès Takahisa Fujinami (Montesa).

Malgrat l'èxit de l'edició, la continuïtat de la prova no està garantida. Des del Moto Club Abadesses, que és l'entitat que s'encarrega d'organitzar l'esdeveniment esportiu, continuen lluitant per obtenir l'àrea de trial permanent, condició indispensable per poder practicar aquest esport i poder continuar organitzant els 3 Dies. En aquest sentit, doncs, el Moto Club Abadesses segueix treballant sota un marc de

>> Cartell del 3DTS.

responsabilitat mediambiental i social, conscient de la situació de sequera que afecta la comarca i les dificultats inherents a l'obtenció de permisos ambientals per a la realització d'esdeveniments d'aquesta magnitud.

Les processons dels Sants Misteris

Dues són les processons de la comarca ripollesa que comparteixen nom: la primera, la degana, ja que es representa des de l'any 1986, data en què es va recuperar, després que se suprimís el 1969. L'altra és la Processó Vivent dels Sants Misteris de Campdevàrol, que es representa des del 2006, any en què es va recuperar (el 1963 va ser el darrer any que va desfilar). El dia que ambdues processons van desfilar pels carrers de les viles respectives va ser el 29 de març, Divendres Sant, al captard. Tornant, però, a Camprodon, cal dir que la Junta hi organitza fins a tres processons més: l'anomenada *del Burriquet*, que surt el Diumenge de Rams i en què les nenes i els nens són els protagonistes; la desfilada del Maniple, per Dijous Sant, que és quan les autoritats camprodonines fan l'entrega de la maça (símbol del poder) als soldats romans, per donar així a entendre que la vila se'ls sotmet, i, finalment, la de les Dones, que surt de l'església del Car-

me el mateix Divendres Sant, abans de donar pas a la gran processó dels Sants Misteris.

Si a la processó de Camprodon, organitzada per l'Associació dels Sants Misteris de Camprodon, s'hi van poder veure desfilar més de deu passos i un espectacular maniple d'armats romans, a Campdevàrol va desfilar l'única processó vivent de la qual es té constància, ja que tots els passos estan representats per persones estàtiques i silents. L'entitat encarregada de dur-la a terme és l'Associació Amics de la Processó de Campdevàrol.

Vall de Camprodon | Els sis municipis que formen la vall (Camprodon, Llanars, Vilallonga de Ter, Setcases, Molló i Sant Pau de Segúries) s'han aplegat en la Fundació Comunitària de la Vall de Camprodon per impulsar un projecte comú de bioeconomia circular, que no és res més que la manera de saber aprofitar els recursos biològics que la mateixa naturalesa ens ofereix. En el cas de la vall, el recurs natural més abundant és el que té relació amb la silvicultura; això és, l'explotació de boscos i arbres, amb un total de vint-i-nou mil hectàrees de les quals poc més d'un 56 % són precisament boscos. Té com a objectius principals reduir l'ús

de combustibles fòssils, adaptar l'agricultura i la ramaderia al canvi climàtic, promoure un consum responsable i, en aquest sentit, tirar endavant projectes de conscienciació a restauradors, mercats, visitants i veïns. El que es vol aconseguir, en suma, és poder tenir i gaudir d'uns paisatges agroforestals sostenibles i resilients, de tipus mosaic.

LA SELVA

Text > SEBASTIÀ GODAY

Màgicament dominats per la poesia

| A mitjan març, a la capital de la Selva, on Joan Vinyoli va estiuejar i on, sense cap mena de dubte, va sentir l'impuls primigeni cap a la poesia —sí, cap a la poesia: «Filla del cel, allà, la poesia, | un dia vaig trobar de bon matí: | en un tombant secret que jo sabia, | vora el torrent humit la vaig sentir.» (Joan Vinyoli, «D'una terra», 1948)— es porta a terme el Festival de Poesia Domini Màgic. Enguany, se n'ha celebrat l'onzena edició, sense pluges però assaonat per un programa ple de recursos poètics i musicals que n'eixamplen la validesa conceptu-

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > CARME CAVALLERIA GIRALT,
resident a Alemanya

El gener de 2023 vaig acabar els estudis superiors de viola a Lübeck, a disset quilòmetres de la mar Bàltica. Amb dinou anys, ara en fa vuit, vaig anar a estudiar a Alemanya la carrera i el màster, i ara hi estic treballant. En el meu àmbit professional, la música clàssica, aquest país ofereix moltes oportunitats. La veritat és que m'hi trobo bé. Viure a l'estranger és molt gratificant, tot i que també és molt sacrificat. He passat per moments força durs, però malgrat això hi estic bé i, de moment, no em plantejo tornar.

Fins ara he viscut a tres ciutats alemanyes molt diferents entre elles. La